

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
18/05/2024|spartakosgr.wordpress.com|#31 Προλετάριοι όλων των χωρών, καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ενωθείτε!

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΕ ΤΩΝ ΣΚΔ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟ

Όπως έχει τεθεί πολλές φορές από την Οργάνωσή μας, η τρέχουσα περίοδος χαρακτηρίζεται από κινηματική υποχώρηση που εκδηλώνεται – μεταξύ άλλων – και με φαινόμενα εκφυλισμού του κινήματος.

Αυτός ο εκφυλισμός δεν μπορεί να αφήσει ανεπηρέαστο και το μαθητικό κίνημα, το οποίο θα έπρεπε να προωθεί τις αγωνίες και τους προβληματισμούς της νεολαίας, και με την κομμουνιστική συμβολή να προβάλλει αντικαπιταλιστικό πλαίσιο πάλης. Ο εκφυλισμός αυτός εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως, πρωτίστως με συνθηματοποίηση, συναισθηματοποίηση και τελικά αποπολιτικοποίηση των μαθητικών αγώνων, μέσα από την καλλιέργεια ιδεολογιών ανάθεσης και οικοδόμησης κομματικών καριερών από «μαθητοπατέρες». Οι κύριοι αυτοί, που είναι η έκφραση του ρεφορμισμού και της «καρέκλας» (και κατ'επέκταση πράκτορες της αστικής τάξης μέσα στο κίνημα), καμία σχέση και επαφή δεν έχουν με τα

προβλήματα, τις αγωνίες και τους προβληματισμούς των μαθητών: αντίθετα, η διαδρομή αυτών των κυρίων περνά για ένα πεντάλεπτο από μαθητικές πορείες και για 23 ώρες και 55 λεπτά κάθε μέρα από τα γνωστικά Κομματικά Γραφεία. Σε κάθε περίπτωση, αυτοί οι κύριοι περνούν 0 ώρες και 0 λεπτά στις σχολικές αίθουσες όπου εκδηλώνονται τα προβλήματα των μαθητών: άθλιες υποδομές, μία ταξικά προσανατολισμένη παιδεία που προάγει την αστική ιδεολογία – μία παιδεία που ο ρεφορμισμός αποθεώνει σε κάθε ευκαιρία, διαστρεβλώνοντας – δια της δογματικής αναπαραγωγής – το ΕΠΟΝίτικο σύνθημα «πρώτοι στα γράμματα, πρώτοι στ' άρματα». Αυτό είναι σωστό όταν μιλάμε για την μαρξιστική αυτομόρφωση, όχι όταν μιλάμε για την αστική παιδεία. Αλλιώς θα πρέπει να ζητάμε απολυτήριο λυκείου για να αξιολογήσουμε κάποιον ως μαρξιστή.

Σε αυτό το πλαίσιο κρίνεται πως πρέπει να

οξυνθεί η αντιρεφορμιστική πάλη και στο μαθητικό κίνημα, σαν πάλη μέσα στο ίδιο το κίνημα και για το κίνημα, σαν πάλη που κρίνεται αναγκαία να οδηγήσει στην αποβολή των ρεφορμιστικών στοιχείων από το κίνημα αυτό. Γιατί αυτό θα σημάνει και αποβολή των πρακτόρων της Αστικής Τάξης. Πώς οργανώνεται αυτή η πάλη: α) με ένταση της ιδεολογικοπολιτικής αντιπαράθεσης μέσα στο κίνημα – και από εκπαιδευτικούς και από μαθητές, β) εκκίνηση ισχυρής πολιτικής μορφωτικής αντεπίθεσης και γ) με ένταση της προπαγάνδας. Αυτά τα μέτρα δεν υλοποιούνται κατ' αυτήν την σειρά, αλλά παράλληλα το ένα με τ' άλλο.

Στο επόμενο διάστημα θα πρέπει να κυκλοφορήσει ειδικό κείμενο με ευθύνη της ΚΕ για το μαθητικό κίνημα, τα υπαρκτά προβλήματα της εκπαίδευσης και τις θέσεις των ΣΚΔ για το ίδιο το κίνημα. Παράλληλα, από τις 15 Ιούνη να ξεκινήσουν οργανωμένες συζητήσεις όπου είναι δυνατό σχετικά με το θέμα.

*Ζαϊκή διαφώτιση***ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ
ΣΚΔ ΣΤΗΝ ΣΥΣΚΕΨΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΓΙΑ
ΑΠΟΧΗ ΑΠ' ΤΙΣ
ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ**

«Συντρόφισσες, σύντροφοι, συναγωνιστές και συναγωνίστριες, Βρισκόμαστε λιγότερο από έναν μήνα πριν τις Ευρωεκλογές της 9ης Ιούνη του 2024. Καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και να συντονίσουμε την δράση μας ενόψει των ευρωεκλογών. Όταν μιλάμε για τις ευρωεκλογές πρέπει να έχουμε ξεκάθαρο το τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, τι ρόλο επιτελούν το Ευρωκοινοβούλιο, η Επιτροπή, όλα τα όργανα της ΕΕ. Η ΕΕ είναι μία συμμαχία, πρωτίστως μεταξύ ιμπεριαλιστικών κρατών (Γερμανία, Γαλλία), που συμπαρασύρουν και άλλες εξαρτημένες χώρες σε αυτόν τον ιδιότυπο «καταμερισμό»: έτσι προκύπτει πχ ότι και η εξαρτημένη (καπιταλιστική) Ελλάδα, θέλοντας και μη, είναι μία χώρα που προσφέρει κυρίως υπηρεσίες (τριτογενής τομέας παραγωγής) και οδηγήθηκε στην συρρίκνωση και καταστροφή των παραγωγικών της δυνάμεων. Φυσικά, η κατάσταση της Ελλάδας είναι πιο σύνθετη λόγω

της εξάρτησης και από Γαλλία-Γερμανία απ' την μία πλευρά, και απ' τις ΗΠΑ από την άλλη. Σκοπός, όμως, της παρούσας παρέμβασης δεν είναι η ανάλυση της σχέσης εξάρτησης της Ελλάδας με άλλες χώρες, δεν είναι αυτό το θέμα της σημερινής συζήτησης.

Είπαμε παραπάνω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία λυκοσυμμαχία μεταξύ ιμπεριαλιστικών και εξαρτημένων κρατών. Το Ευρωκοινοβούλιο, η Επιτροπή κλπ, δεν είναι παρά τα επιτελικά όργανα διοίκησης και διαχείρισης της προαναφερθείσας συμμαχίας. Από αυτήν την άποψη τίθεται ένα ερώτημα: κατά πόσο είναι σωστό από μία κομμουνιστική σκοπιά να νομιμοποιηθεί διά της συμμετοχής η ευρωενωσιακή παρωδία της κάλπης; Εμείς, ως οργάνωση, κρίνουμε πως η προοπτική της συμμετοχής είναι ολότελα λαθεμένη, νομιμοποιεί όχι μόνο την εξάρτηση, αλλά και το ιδεολογικό εποικοδόμημα που προκύπτει γύρω από αυτήν την αντικειμενική συνθήκη. Αναφερθήκαμε στον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα της ΕΕ. Τι, όμως, αυτός γεννά; Αφενός, πρέπει να εξετάσουμε ορισμένες πλευρές: το Ευρωκοινοβούλιο δεν είναι πραγματική βουλή,

αλλά ένα μεγάλο θέατρο που θέλει να δώσει μια επίφαση δημοκρατίας στην επικύρωση των ήδη ληφθέντων αποφάσεων από τις αστικές τάξεις στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ. Δεν υπήρξε κανένας απολύτως λαϊκός αγώνας για θέσπιση του ευρωκοινοβουλίου, αντίθετα τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις στην εποχή επικύρωσης κάθε μιας συνθήκης που σχετιζόταν με την ΕΕ και τα όργανά της τις είδαμε ενάντια στην ΕΕ και τους μηχανισμούς της. Το Ευρωκοινοβούλιο και η ΕΕ έχουν στηρίξει ολοκληρωτικά καθεστώτα με ποικίλους τρόπους, όπως και εγκλήματα πολέμου. Έχουν δοθεί τεράστια πακέτα βοήθειας στο ναζιστικό καθεστώς του Κιέβου μετά την ρωσική εισβολή του 2022, αλλά παράλληλα, κράτη-μέλη της ΕΕ, όπως η Κύπρος, έδιναν «χρυσά διαβατήρια» και στους Ρώσους ολιγάρχες που στήριζαν και στηρίζουν το εθνικιστικό καθεστώς του Πούτιν. Οι επαφές των στελεχών της ΕΕ με Ρώσους ολιγάρχες φτάνουν σε τόσο υψηλά κλιμάκια όπως του πρώην Γερμανού καγκελάριου Σρέντερ, ο οποίος έφτασε να είναι στέλεχος της γκάζπρομ. Η λαϊκή νομιμοποίηση στην ΕΕ και στα όργανά της σημαίνει αποδοχή και αποθέωση αυτών των πρακτικών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση – άμεσα ή έμμεσα – έχει στραφεί πολλάκις κατά του εργατικού και του ευρύτερου λαϊκού κινήματος. Με σειρά αποφάσεων του ευρωκοινοβουλίου έχουν υπογραφεί αντικομμουνιστικά μνημόνια, έχει προωθηθεί η ανιστόρητη θεωρία των δύο άκρων, έχουν τεθεί εκτός νόμου κομμουνιστικά κόμματα – την ίδια στιγμή που επιτρέπεται στους νεοναζί να παρελαύνουν ανενόχλητοι. Το ενδιαφέρον της ΕΕ και του Ευρωκοινοβουλίου για το «επίπεδο δημοκρατίας» στα κράτη – μέλη δεν αφορά τον λαό! Το λεγόμενο «επίπεδο δημοκρατίας» που αναφέρει το ευρωκοινοβούλιο στις εκθέσεις του, δεν είναι παρά ένας δείκτης ευθυγράμμισης με ορισμένα «στάνταρ». Αξίζει να αναρωτηθούμε: πώς γίνεται η Γερμανία που είναι έτοιμο να κυβερνήσει το AfD να λαμβάνει υψηλά ποσοστά σε τέτοιους δείκτες; Δείξαμε παραπάνω κάποια από τα ζητήματα που κατά την γνώμη μας μπορεί κανείς να εντοπίσει σχετικά εύκολα στην ΕΕ. Θα μπορούσε κάποιος καλοπροαίρετα να ρωτήσει «εντάξει, σωστά τα λέτε, γιατί όμως να μην τα αλλάξουμε όλα αυτά από τα μέσα;» Η απάντηση εδώ είναι ότι η ΕΕ δεν μεταρρυθμίζεται.

Δεν μπορούμε να πάμε από την «Ευρώπη των Ιμπεριαλιστών» στην «Ευρώπη των Εργατών» μέσα απ' το Ευρωκοινοβούλιο. Αυτό, ακριβώς γιατί όπως είπαμε παραπάνω, η ΕΕ έχει συγκεκριμένους σκοπούς και όρια. Αξίζει, τέλος, να αναλογιστούμε κάτι σημαντικό. Λένε, κάποιιο κύκλοι, ότι η αποχή δίνει «λευκή επιταγή» σε όσους πάνε να ψηφίσουν και ενισχύει την ακροδεξιά και ότι η αποχή είναι και επιδίωξη του συστήματος. Ας σταθούμε λίγο σε αυτό το επιχείρημα. Αφενός, η «αποχή» δεν είναι κάτι το ενιαίο. Υπάρχει η απολίτικη αποχή, η αποχή που αντιμετωπίζει την πολιτική με αδιαφορία. Και υπάρχει και η αποχή για την οποία μιλάμε σήμερα εδώ, η πολιτικοποιημένη αποχή. Η αποχή που δεν θα μείνει στον καναπέ, η αποχή που δεν θα αποστασιοποιηθεί από τους λαϊκούς αγώνες. Αυτήν την αποχή θέλουμε, αυτήν την αποχή επιδιώκουμε, αυτήν την αποχή προωθούμε. Ενισχύει την ακροδεξιά η αποχή; Περισσότερο – θα πούμε εμείς – ενισχύει την ακροδεξιά το δικαίωμα συμμετοχής που απολαμβάνει στους «δημοκρατικούς» θεσμούς του Ευρωκοινοβουλίου και της ΕΕ. Όσο για το ζήτημα της «αποχής ως επιδίωξης

του συστήματος». Δεν βλέπουμε το σύστημα να ξοδεύει χιλιάδες ή εκατομμύρια ευρώ σε καμπάνιες αποχής. Αντίθετα, το βλέπουμε να ξοδεύει τέτοια ποσά σε καμπάνιες συμμετοχής στις Ευρωεκλογές. Για αυτό και λέμε ότι η αποχή δεν προωθείται σε καμία περίπτωση από το σύστημα.

Κατ' επέκταση, θεωρούμε σωστό βήμα την συγκρότηση μίας πρωτοβουλίας ενάντια σε αυτήν την πολιτική νομιμοποίηση, ενάντια στην αποδοχή του «υπάρχοντος», δηλ. του ευρωενωσιακού οικοδομήματος. Υπ' αυτό το πρίσμα καλούμε σε πολιτικοποιημένη αποχή, σε αποχή που δεν θα καλεί σε «παραμονή στον καναπέ» αλλά σε αποχή που στο επόμενο – περιορισμένο ομολογούμενως – διάστημα θα προβάλλει ακριβώς αυτά τα ζητήματα. Τι σημαίνει αυτό και πώς εξειδικεύεται; Μπορούμε πχ να κάνουμε μια κινητοποίηση στο κέντρο της Αθήνας, εξορμήσεις σε γειτονίες, ανοιχτές συζητήσεις και συνελεύσεις. Όλα αυτά τα μέτρα μπορούν να αποτελέσουν θετικά βήματα στην κατεύθυνση αμφισβήτησης της φάρσας των εκλογών της ιμπεριαλιστικής ΕΕ.»

*

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΕΠΙΣΗΜΗ ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΥ Η ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Μπορεί το «ΚΚΕ» να ξεκίνησε τις κινητοποιήσεις για το παλαιστινιακό με αντισημιτικά συνθήματα (βλ. «το έγκλημα αυτό έχει υπογραφή, ΗΠΑ-ΕΕ-Ισραηλινό»), η στήριξή του όμως στο κράτος του Ισραήλ και την κυβέρνηση Νετανιάχου γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρη.

Μετά την πάγια θέση του «Κόμματος» για σύνορα του '67 στην Παλαιστίνη (νομιμοποίηση δηλ. της Κατοχής), έρχεται τώρα και η επίσημη τοποθέτηση της ΠΚΣ: «Δεν μπορούμε να καλούμε κάθε μέρα σε κινητοποιήσεις επειδή σφαγιαζονται στην Παλαιστίνη». Και για να μην λέμε τα πράγματα εκτός του πλαισίου που ειπώθηκαν. Στο Φυσικό του ΑΠΘ, κατατέθηκε πρόταση για συμμετοχή του Φοιτητικού Συλλόγου στην προγραμματισμένη πορεία στις 15 Μάη για την Νάκμπα, την επέτειο δηλ. της υποχρεωτικής μετακίνησης των Παλαιστινιακών πληθυσμών απ' την γη τους για να γίνει το κράτος του Ισραήλ. Η ΠΚΣ υποστήριξε ότι δεν χρειάζεται να γίνει η κινητοποίηση (γνώστες οι ΚΝίτες για το πότε μπορεί να κινητοποιείται η υπόλοιπη αριστερά) γιατί «ο Σύλλογος έκανε αρκετά την Δευτέρα».

Και ποια ήταν αυτά τα αρκετά; Το ολονύχτιο κάμπινγκ που διοργάνωνε η ΠΚΣ/ΚΝΕ με χοτ ντογκ και μπυρίτσα. Εμείς θα τους προτείνουμε, το επόμενο αντιμπεριαλιστικό διήμερο να το διοργανώσουν πάλι με κάμπινγκ έξω απ' την πρυτανεία του ΕΚΠΑ. Και δωρεάν θα τους έρθει και θα έχουν κοντά τους τα «σύμμαχα κοινωνικά στρώματα», τους εργαζόμενους ανθρώπους, κοινώς τους πρυτάνεις.

ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ ΣΤΟ ΜΕΝΙΔΙ

Μία ακόμη γυναικοκτονία έρχεται να προστεθεί στην μακρά λίστα. Συγκεκριμένα, άντρας δολοφόνησε την πρώην σύζυγό του στην περιοχή του Μενιδίου, ενώ συνελήφθη λίγο αργότερα.

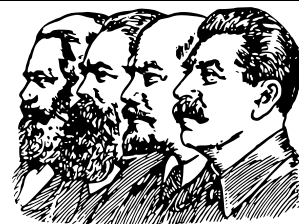
Οι γυναικοκτονίες είναι απόρροια της εκμεταλλευτικής δομής που προάγει φαινόμενα όπως η κοινωνική ανισοτιμία μεταξύ των φύλων, η οποία και οδηγεί σε τέτοιες πρακτικές. Η ουσιαστική λύση δεν βρίσκεται στην «καλύτερη αστυνόμευση», αλλά στον ταξικά προσανατολισμένο και συλλογικό αγώνα για εξάλειψη αυτών των διακρίσεων.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ: ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ ΣΕ «ΚΛΟΥΒΙΑ»

Σοκαριστικές εικόνες από την Ουκρανία

καθώς φαίνονται επιστρατευμένοι (και μάλιστα διαφόρων ηλικιών) φυλάσσονται σε ακατάλληλες δομές, σύμφωνα με καταγγελίες και υλικό που δημοσιεύει το περιοδικό Sputnik.

Συγκεκριμένα, οι εγκαταστάσεις στις οποίες στοιβάζονται σαν ζώα οι επιστρατευμένοι δεν είναι φτιαγμένες για αυτόν τον σκοπό και ενδέχεται να προκαλούν ασθένειες αφού δεν υπάρχουν κατάλληλα μέτρα υγιεινής. Αυτό καταμαρτυρά την πτώση της κατάστασης του ουκρανικού στρατεύματος. Αποδεικνύεται ακόμη ότι τα τεράστια ποσά που έχουν δαπανηθεί από τις ιμπεριαλιστικές και εξαρτημένες χώρες της δύσης, δεν δίνονται για τον ουκρανικό λαό, αλλά για το κεφάλαιο το οποίο και ήδη απ' όσο φαίνεται ετοιμάζει την «επόμενη ημέρα».

Το επόμενο φύλλο
κυκλοφορεί το
Σάββατο, 25/05/2024.

Διαθέσιμο διαδικτυακά
και από τις οργανώσεις
των ΣΚΔ.

Στείλτε μας τα άρθρα
σας και τις απόψεις σας
μέσω e-mail.
